

Naročnina listu: —
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . 5.—
Četrť leta . . . 250
Mesečno . . . 1.—
Zunaj Avstrije: —
Celo leto . . . 15.—
Posamezne številke
— 10 vinarjev. —

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računajo po 12 vin
od 6redne pefitvrste: pri
večkratnih oznanilih velik
— popust.
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
Koroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Izjava dr. Korošca.

Namestnik mini-trskega predsednika dr. Korošec se je izjavil napram sotrudniku beogradске „Epohe“ sledeče: Slovenci pričakujejo mnogo od srbskih intelektualcev v skupnem boju za Istro, Gorico in Trst. Slovenci želimo, da bo Srbom slovensko ozemlje ravno tako ljubo, kakor Banat in Macedonija. Hvaležni smo S. biju in srbski armadi, ker je mnogo pripomogla pri obrambi naših zemelj, temvečje simpatije pa je vzbudilo čustvo, da stoji na čelu armade vojvoda Mišić, ki je bil vedno predbojevnik za osvoboditev Slovencev. — O ranih separatističnih težnjah se je izjavil dr. Korošec: Mi Slovenci nimamo časa, da bi mislili na take separatistične težnje. Naša prva naloga je, da rešimo ves teritorij in delamo z vsemi močmi za konsolidacijo naše skupne kraljevine. Separatistične izjave strank in listov nam povzročajo veliko škodo, ker smatrajo naši sovražniki to kot znamenje nesoglasja in notranje slabosti. — Glede Reke se je izrazil dr. Korošec: Reka ni bila nikdar mednarodno ogrožena, marveč so jo Italijani samo mimogrede okupirali. V zadnjih dnevih se pa Wilsonov vpliv vedno bolj očitno kaže, tako, da že lahko odkrito povem, da bo Reka sigurno ostala jugoslovanska. Naša javnost naj nikar ne obupava in naj v narodnih vprašanjih zaupa v bodočnost. Danes pač ni čas za omahovanje. — Glede svojih izjav na shodu V. L. S. je izjavil dr. Korošec: Takrat sem govoril samo kot predsednik stranke in ne v imenu kabineta, čeprav sem tudi v vladi zastopal isto stališče. Mi Slovenci nikakor ne želimo vojne, trdno pa moramo stati na Wilsonovem stališču glede samoodločbe narodov. Nikakor ne moremo dopustiti, da bi zopet več stotisoč naših bratov prišlo pod tuji jarem. Naši cilji so svoboda in pravica. Javnost v Nemški Avstriji se je orijentirala itak že v smislu zblizanja z Italijo, posebno Koroška in Štajerska, kjer je cela javnost Italijanom in njihovi politiki prijazna. Brez vsakega ugovora lahko konstatiramo, da obstojajo med koroškimi Nemci in Italijani zveze, ki imajo za cilj isto stremljenje, da bi nam ugrabili naše dežele.

Solnce Velike Nemčije.

Gradec je že od nekaj mesto penzionistov. Sedaj se v tem mestu zbirajo politični penzionisti iz ponemčurjenih spodnještajerskih mest in trgov. Tem nemškim političnim penzionistom načeluje nekdanji ptojski nemškutarski paša Ornič. Dozdeva se, da so oče Ornič že precej spremenili svojo nekdanjo tako nemirno, h krivičnemu govorjenju in k se krivičnejšemu delovanju nagnjeno naravo ter so se po trapisovskem vzoru udali molku. Pri poročati bi še bilo g. Orniču, naj si zvesto in vestno jemlje k srcu ono vrlo preizkušeno geslo: Memento mori (spomni se smrti). Politično je že mrtev in zato naj preostali čas svojega življenja porabi za pokoro. Če Ornič molči, pa Wastian tem bolj govori. Smatra se za zagovornika mariborskega nemštva po Wotanovi milosti in zato s pravo germansko zagrizenostjo, zahrbtnostjo in za slepljenostjo hujška štajersko nemštvo in spodnještajersko nemškutarstvo zoper Jugoslavijo. Vse nemške izgrede v Mariboru dne 27. januarja in

njih krvave posledke ima v veliki meri na vesti ta mož, ki se smatra za nekakega angela variha, od samega Wotana poslanega mariborskim Nemcem in nemškutarjem. Wastian govori, Jahn, nekdanji urednik »Marburger Zeitung«, pa piše. Ker mu je mariborsko vsenemško trobilo odvzeto, zato pa trompeta po predahh graških listov, zlasti »Grazer Tagblatt«. Trompeta svoje znanje, vse nemške lazi, nesramnosti in hujškarije. Pticka poznamo po petju.

Ker se ti politični penzionisti nahajajo v naročju Nemske Avstrije, ki tako srčno hrepeni v objem Velike Nemčije, bi človek mislil, da so za dovoljni, ker jih greje solnce Velike Nemčije. Pa niso zadovoljni, marveč na vso moč silijo nazaj v jugoslovanski Maribor. Velikonemško solnce ima gotovo premalo topline in pod njegovimi žarki raste premalo živil. Želodec jih sili nazaj v spodnještajerski raj, in želodec sledi srce.

Iz tega razpoloženja in brepenenja se je porodila obljuba, ki so jo mariborski politični penzionisti zapisali v nedeljski številki »Grazer Tagblatt«. »Ne bomo mirovali, ne bomo počivali, dokler ne dosežemo cilja, da bo svetilo solnce Velike Nemčije tudi livadam ob Dravi, gozdovom v Pohorju, da bo Maribor spet mejna trdnjava, kar je bila pred 1000 leti: Markburg!« Solnce Velike Nemčije! Če se spodnještajerski Nemci in remškutarji tako slabo počutijo v tem solncu, da bi mu rajše ulekli čimprej, Maribor s svojo slovensko okolico ne mara nič slišati o tem veliko nemškem solncu. V njem bi propadal in usihal, usahnil in umrl. Naj si Nemci svoje velikonomsko solnce shranijo za se. V njegovih žarkih jim preti gosposkarsko zmrzovanje. Nam sveti svetlo in gorko solnce matere Jugoslavije. Pod tem solncem je življenje, napredek in sreča.

Juristov nam manjka.

Vsled odslovitve nemških juristov so nastale v vrstah sodnih uradnikov precejšnje vrzeli, katere bo treba s slovenskimi juristi namestiti. Razumljivo je torej, da vlada skuša kar največ juristov pritegniti k sodni službi. Gotovo je vladi vsak slovenski jurist dobrodošel, da pomaga zmagovati razmeroma večje delo, koje je vsled odslovitve tujih moči našim sodnim uradnikom narastlo.

Povsod v navadnem življenju velja naravno konkurenčno načelo, da je blago ali delavska kvalificirana moč, koje je malo na razpolago, a se je dosti rabi, dražja. Le pri juristih, ki opravljajo državne posle, se žalibože to načelo ne uporablja. Juristovski naraščaj je tudi v naši državi še vedno tako slabo plačan, da vkljub svojim dolgoletnim študijem s sedanjo plačo niti polovico svojih naj nujnejših potrebščin ne more kriti. V primeri z drugimi stanovi je njihova plača naravnost sramotna.

No, pa pravi sodni naraščaj še vsaj nekaj dobi, ne moremo pa v sedajni demokratični dobi razumeti, zakaj morajo odvetniški kandidati za čas svoje enoletne sodne prakse delati isto delo, koje ga opravljajo sodni praktikanti in avskultanti, popolnoma zastoj kljub temu, da vlada njihovo delo sedaj gotovo zelo rabi. Če je morda to bilo primerno v mirnem času, ko je bilo juristov dovolj, in je vsak odvetiški kandidat vedel, s kako dolgo neplačano dobo se po končanih študijah mora računati, je isto postopanje z odvetniškimi kandidati v sedanjem času gotovo krivično.

Vlada naj le pomisli, da je večina kandidatov bila večji del vojnega časa v vojaški službi, brez vsakih civilnih dohodkov, da so bile njihove družine navezane večinoma le na malenkostno državno podporo in da ni samo zapravila svojih prihrankov, ampak še celo morala za sebe in svojo družino dolžove delati.

Komaj je čakal odrešenja od svoje službe; a ko ga je dočakal, še hujše razočaranje! Pisarne

trenutno vsled vojnih posledic ne rabijo vseh vrstnih kandidatorov. Da se pa čas ne izgubi, je prisiljen marsikateri, da ravno sedaj ni praznih rok, vstopi bodisi v morda še nedovršeno obligatno, bodisi prekoobligatno sodno prakso v prepričanju, da bo naša vlada itak vesela, da pride on delat in ga bo z ozirom na njegovo vsled vojne službe nastalo nezakrivljeno gmotno stisko za njegovo delo primerno plačala.

Do sedaj se še žalibog vlada tega ni spomnila, morda za to ne, ker se še o tem vprašanju doslej ni javno razpravljalo. Bodi nam pa tem potom dovoljeno javno apelirati na vlado, da čimprej tudi te vrste juriste za njihovo delo primerno nagradi. Ako že morda načeloma noče vsakega sodnega praktikanta za čas sodne uporabe plačati, pa naj vsaj tistim odvetniškim kandidatom plača, ki so bili do zadnjega v vojni službi. Sedaj ko tako primanjkuje juristov, se pač nobeden trezen človek ne bo mogel izpodtikati, ako vlada ta pravičen korak stori.

Ako je vlada brezposelnim delavcem dovolila za čas njihove brezposelnosti podpore, ko državi ničesar ne opravljajo, so tembolj upravičeni odvetniški kandidati kot pravni praktikanti za svoje kvalificirano delo pri sodiščih zahtevati primerno plačilo; če že ne načeloma vsi, pa vsaj oni, ki so bili do zadnjega v vojni službi.

Dvojna mera.

Dvojno mero je imela naša stara Avstrija povsod, osobito pa smo jo občutili pri sodiščih. Omenjam le en slučaj:

Ko so v začetku vojske gonili nemčurski orožniki nedolžne Slovence, »politične hudodelnike« v ječe, so jih zdvijane nemške in nemčurske barabe psovale in celo dejansko napadale in marsikateri teh »zločincev« je izgubil vsled grdega, nečloveškega ravnanja od strani nemčurske družali svoje zdravje in celo svoje življenje, kakor n. pr. župnik Muršič in dr.

A nobenemu nemčurškemu napadalcu se ni skrivil niti las, sprejeli so za ta vsenemški patrijotičen čin od nemčurskih oblasti še celo pohvalo, priznanja in odlikovanja.

Ko je pa radi neprestanih in krivičnih rekvizicij že čez vse nezadovoljno in razburjeno kmetško ljudstvo znanega nemčurskega izzivca Wiederwöhla slučajno na tla pobilo, pa je sodišče napelo takoj vse sile, da poišče »tolovaje« in jih kaznuje z najtežjimi kaznimi. Akoravno se je sodišču dokazalo, kako surovo in krivično je nastopal omenjeni uradnik pri rekvizicijah, četudi se je dognalo, kako se je nad kmeti, ko so ga prosili, naj jim vsaj nekaj živil pusti, obregal, da naj otrobe jejo, vendar je sodišče pripoznalo zatožencem težko ječo od 4 mesecev do 2½ leta. Najhujša kazen je doletela pridno in skrbno kmetico iz Formina, Al. Muršič, ki še danes sedi v ječi. — Vprašam: Ali ni to dvojna mera?

Z ozirom na to krivično dvojno mero stare, gnile Avstrije prosimo pristojne oblasti, da vse potrebno ukrepejo, da se kmetica Alojzija Muršič in vsi drugi taki jetniki takoj izpuste, da se zamorejo tudi ti veseliti z nami »političnimi hudodelniki« novoustanovljene Jugoslavije.

Slovenskim obrtnikom!

Velik del uspehov narodnega napredka na Slov. Štajerskem je brezdomno pripisovati marljivemu in vztrajnemu sodelovanju slov. obrtništva. Ono je svesto si svojih dolžnosti povsod uspešno pripomoglo v delu za gospodarski napredek slov. ljudstva, v prepričanju, da le v skupnem delu vseh stanov naroda leži njegova moč in njegova rešitev.

Zatirano po nepravilnosti prejšnje vlade, stiskano po konkurenci nemškega kapitala, bilo je

domala nezmožno, da si ustvari pogoje za uveljavitev in pospešitev svoje lastne organizacije.

Precizat prinesel je tudi slovenskemu obrtništvu — upajmo — željeno odrešenje. V samopomoči in s slovnim delom našla se bodo sredstva, ki rešijo slovenskega obrtnika iz kremplov njegovega kapitala, ki ga vzbudijo iz stanovske nezaupnosti ter mu pripomorejo do ojačenja njegovih sil, k stabilizaciji obstanka, zboljšanja njegove bodočnosti, k čijem novoustvarjenju stanovske orientacije.

Naše združništvo je komaj vredno, da se ga resno imenuje. V svojo žalost si moramo priznati, da izmed približno 80, med temi večinoma kolektivnih zadrug pripada le 15 naši zvezi slov. štajerske obrtne zaduge. Vse druge so žal še vedno članice grškega »Verbanda« ali pa se sploh za svoj obstoj ne brigajo.

Naša dolžnost je, da sedaj, ko pridemo k rednim razmeram vzbudimo naše zaduge k rednemu delovanju ter jih v kolikor ne odgovarjajo interesom posameznih strok po potrebi preuredimo.

V očigled bodočim težkostim v pridobivanju strovin, vprašanih kredita in delavstva, v pospeševanju strokovnega znanja itd. je jasno, da obstoječe kolektivne zaduge svojem namenu ne bodo zadostovale ter da bode njih razkrojitev v strokovne skupine ena najvažnejših nalog naše organizacije.

Da je pri tem delu moč posredovati in posameznih zadrug za izpolnjevanje omenjenih nalog preslabša in da je treba zadrugam iskati morda boljše spoznanja in spojin, po vzgledu naših gospodarskih in kmetijskih organizacij — je jasno. Predvsem je dolžnost, da pristopijo vse obstoječe zaduge slov. štajerski obrtni zvezi v Celju ter da se do nje obračajo s svojimi željami po reorganizaciji ter vsemi obrtnimi interese zadevajočimi zahtevami.

Zato je sedaj o priliki občini zborov najprimernejši čas — in dolžnost merodajnih činiteljev je, da se opremejo dela ter da uveljavijo obrtništvo v narodno in gospodarsko življenje, do one stopnje, ki pripada njegovemu številu in njegovi davčni sili.

Idimo torej na delo, odrešilno in koristnosno! Vse za naš obstoj in narodov napredek! Zdc.

Razpis učiteljskih in nadučiteljskih mest.

a) Šolski okraj ptujski.

1. Na štirirazrednici pri Sv. Andražu v Leskovicu ena služba za učitelja in ena služba za nadučitelja; prosta soba. 2. Na štirirazrednici pri Sv. Lovrencu na Drav. polju služba za nadučitelja. 3. Na štirirazrednici v Majšpergu, pošta Ptujška gora, služba za učitelja; prosta soba. 4. Na šestrazrednici pri Sv. Marjeti blizu Ptoja, služba za učitelja; prosta soba. 5. Na štirirazrednici pri Novi cerkvi, pošta Podlehnik, 2 službi za učitelja. 6. Na štirirazrednici na Ptujski gori, služba za učitelja. 7. Na dvorazrednici v Soprcih, pošta Rogatec, služba za nadučitelja. 8. Na trirazrednici v Vurbergu, služba za učitelja; prosta soba. 9. Na štirirazrednici v Zavrčah, služba učitelja.

b) Šolski okraj ormoški.

10. Na štirirazrednici pri Sv. Bolfenku na Kogu pri Središču služba za nadučitelja. 11. Na štirirazrednici pri Sv. Lenitu pri Veliki Nedelji, služba za nadučitelja. 12. Na trirazrednici pri Sveti trojici, pošta Ivanjke, služba za učitelja oziroma učiteljice. 13. Na petirazrednici pri Veliki Nedelji, služba za nadučitelja.

c) Šolski okraj rogaški.

14. Na trirazrednici pri Sv. Florjani, pošta Rogatec, služba za učitelja. 15. Na trirazrednici pri Sv. Jurju pod Rog. g., pošta Rogatec, služba za učitelja oziroma učiteljico. 16. Na trirazrednici pri Sv. Roku na Sotli, pošta Rogatec, služba za nadučitelja in služba za učiteljico. 17. Na štirirazrednici v Žetlah, služba za učitelja.

Redno opremljene prošnje naj vložijo prosilci (prosilke) po predpisani poti pri dotičnem krajnem šolskem svetu do dne 1. marca 1919.

Predsednik: Dr. Pirkmaier s. r.

Štajerske obmejne postojanke trdno v naši oblasti.

Napadi nemško-madžarskih tolp na Radgono so bili krvavo odbiti. Ljubke nemško-madžarskih tolp so bile velike. Vse od naših čet zasedene ob-

mejne postojanke od štajersko-koroške notri do štajersko-ogrske meje se nahajajo trdno v naši oblasti, Položaj na tem ozemlju je zelo ugoden.

Boj za Radgono.

Naša radgonska posadka se je zoper nemško-madžarske napadalce, ki jih je bilo 800—900 in so torej bili v veliki premoči, držala nad vse ju našto. Ni se umaknila iz mesta, držala pošto in železnični in drugi most. Prišla ji je vojaška pomoč. Boj je bil zelo oster. Streljanje je bilo jako hudo. Mestoma je tudi prišlo do spopada na bajonet. Poveljnik nadporočnik Zeilhofer je bil lahko ranjen. Trije vojaki so baje mrtvi, več je pa ranjenih. Slava našim junakom, ki so ohranili Radgono v naši oblasti!

Kdo je napadel Radgono?

Iz Gradca se poroča, da so Radgono napadli nemški kmetje v okolici v zvezi z ogrskimi potepuški vojski, da torej gre za ljudski upor, s katerim nemška uradna mesta nimajo nič opraviti. To poročilo je kajpada zlagano. Da bi se nemški kmetje uprli, bi mislili, ker nimajo za nobene vzroke, vsaj uživajo v Jugoslaviji dobrine reda in varnosti, katerih ni v Nemški Avstriji. Gre torej za najete tolpe pod vodstvom nemških častnikov. Zato pa tudi ni treba še posebej povedati, kdo jih je najel in poslal proti Radgoni.

Da uradna mesta tega napada uradno niso naročila je povsem verjetno. Kaj pa tisti vsenemški hujšaki, ki v Gradcu razpaljajo farorem teutonizma? Ali so ti brez krivde? Kakšen namen je imel ta napad, se vidi iz tega, ker se je štajerska deželna vlada takoj obrnila na dunajsko vlado z nujno zahtevo naj pridejo ententni častniki v bojno ozemlje in naj preprečijo, da bi osvobodjene kraje zopet zasedle jugoslovanske čete. To je torej bil namen organiziranega in plačanega napada. Pa jim je spodletelo, kakor jim je spodletelo v Mariboru.

Predmir sklenjen v 6 tednih?

Iz Londona se dne 3. februarja poroča: Iz zanesljivega vira se zagotavlja, da bo predmir sklenjen že v 6 tednih. Predmir bo podpisan ne v Parizu, ampak v Versaillesu.

Uvoz živil iz Amerike prost.

Iz Washingtona se dne 3. februarja poroča, da je ameriška vlada dala za sedaj dovoljenje za prosto izvažanje pšenice, rži, ječmena in sladkorja iz Amerike v Evropo. 87 nizozemskih parnikov je od ameriške vlade že dobilo dovoljenje za neovirano izvažanje imenovanih živil iz Amerike.

Prebivalstvu Maribora.

Svoje odredbe, ki sem jih izdal dne 28. prosinca 1919 za Maribor, spreminjam kako sledi:

1. Gostilne in kavarne morajo biti zaprte ob 9. uri zvečer.
2. Točenje alkoholnih pijač je, razun žganih vsake vrste, v gostilnah in kavarnah dovoljeno.
3. Glečališčne in kinematografične predstave so proste, ne smejo pa trajati čez deset ur.
4. Hšna vrata se morajo zapirati ob 7. uri zvečer.
5. Za civilne osebe je bivanje na ulici po 9 h 30 zvečer pod dosedanjimi pogoji prepovedano.

Ostale odredbe ostanejo v veljavi.

Maribor, dne 5. svečana 1919.

General Maister.

Politične vesti.

Protestni shod. V nedeljo, dne 16. februarja, dopoldne, bo v Narodnem domu v Mariboru velik skupen shod Slovencev iz vse Slovenije proti okupaciji slovenskega ozemlja (Italijani, Nem-

cih in Madžarih. Na shodu govorijo govorniki vseh strank. Slovenci in Slovenke iz mesta in okolice, dne 16. februarja vsi na shod v mariborski Narodni dom.

Jugoslovanski shod v Spod. Dravogradu. Dne 9. t. m. ob 11. uri dopoldne se vsi tu jugoslovanski shod. Poročajo razni govorniki o Jugoslaviji in njenih nalogah v bližnji bodočnosti. Shod sklicuje Narodni svet za Mežiško dolino. Želi in pričakuje se obilne udeležbe, da pokaže ta prvi jugoslovanski shod v nemčurskem gnezdu Spod. Dravograd, da je vsa okolica res slovenska ter, da se korotanski kmet probuja in zavda svojih narodnih in državljskih dolžnosti.

Proč z Ahicem! Od Sv. Marjete na Dravskem polju se nam piše: Naš nadučitelj Ahic je bil že vedno strasten posilinemec in rajnega »Štajerca« vrli agitator. To je ostal tudi zljaj. Njegova »nemška« žilica mu ne da miru. Zato vedno po krmah in drugod stopeno in drzo hujaka zoper Jugoslavijo ter razširja vse mogoče novice, kar jih nemškutarska besnost, združena z omejenostjo, izmislila, da bi begla lahkoverne ljudi. Ahic je tudi priskočil Mariboru za pomoč ter pobiral s postarjem Bothejem iz Rač podpise za Nemško Avstrijo, njegov sin Gustl pa v Braunšvajgu. Čuden človek, še bolj čuden državljani je tak učitelj. Kaj takega pač na celim svetu ni lahko najti. Opozorjamo šolsko občo na tega možaka, ki dela zoper državo in zoper narod, čigar kriv je. Če ga srce vleče v Nemško Avstrijo, svobodna mu pot, poskrbite, da čim prej pride v zaželjeni raj. Šola in vzgoja ne bo škode tipela, če ga ne bo več pri nas, o tem so tudi njegovi somišljeniki nemškutariji z nami enih misli.

Šola za železničarje v Mariboru. Vsak železničar (pri prometu) mora obiskovati železničarsko šolo, kjer se mu tolmačijo važne odredbe in druge novosti, ki se tičejo železničarske službe. V Mariboru vodi tako šolo zagrizen nemški uradnik Scherr. Ta človek, ki ne razume ne besede slovenski, razlaga sedaj železničarjem klicanje slovenskih poštanih imen. Mož ima na listku napisana imena in jih nato razlaga po svoje. Slovenski železničarji se pri tem ne morejo zdržati smeha. Vprašamo: Kdo je vendar nastavljal tega učenjaka za »profesorja« v železničarski šoli? Vsak slovenski železniški čuvaj bi bil bolj primeren za to mesto, kot uradnik Scherr.

Odvetniški zbornici v Ljubljani. Poverništvo za pravosodstvo je v naredbi dne 19. decembra 1918 določilo, da morajo vsi odvetniki in odvetniški kandidati, ki prebivajo in postujejo v okoliših okrožnih sodišč v Celju in Mariboru, okrajnega sodišča v Radgoni in okrajnih sodišč na Koroškem, izposlovati svoj vpis v imenik odvetnikov oz. odvetniških kandidatov pri odboru odvetniške zbornice v Ljubljani. Ob enem morajo zaprositi za svoj izbris pri odvetniški zbornici v Gradcu, ker bi sicer ne imeli pravice izvrševati odvetništvo pri sodiščih in drugih oblastvih v območju ljubljanske narodne vlade. Rok za to prijavitev je potekel že 23. januarja, a do danes še ne vemo, ali so mariborski, celjski, ptujski in drugi nemčurski odvetniki opravičeni v Jugoslaviji izvrševati advokaturu. Mislimo da ne, ker sta se pretekli teden vozila dr. Orozel in dr. Jeritsch v Gradec in sta za izstavitev potnega lista gotovo navedla razlog, da imata v Gradcu kako stanovsko opravilo, v resnici pa sta prirejela v Gradcu hujšakške shode. Pozivljamo torej ljubljansko odvetniško zbornico, naj vsaj v uradnem listu objavi seznam odvetnikov, ki smejo pri nas izvrševati odvetništvo. K temu bi se seveda moral zahtevati tudi dokaz, da so v Gradcu izbrisani in pa da so jugoslovanski državljani. Tega menda ne bomo še nadalje trpeli, da bi tuji izsejavali naše ljudstvo.

Ropanje in plenjenje v Nemški Avstriji. Vsled velikega pomanjkanja živil, vsled brezupnosti na bližnjo boljšo bodočnost in vsled neznozne dragotnje so v Nemški Avstriji ropanje, plenjenje, požigi in tatvine na dnevnem redu. Dne 4. februarja predpoldne so v mestu Lincu izstradane nemške tolpe napadle razne trgovine z jestevinami, jih ropale in razbile vso opravo. Prišlo je do krvavih spopadov med ropajočimi in vojaštvom. Število žrtev je veliko. Do sličnih izgrediv je prišlo še tudi v drugih večjih mestih Nemške Avstrije, kot v Dunajskem Novem mestu, Badnu itd.

Nemški teror. Professore i zbor visoke šole za poljedelstvo na Dunaju je soglasno sklenil, da se naj vsi slovenski dijaki izključijo s te šole. Ali so profesorji jemali ta sklep tudi sporočili zastopnikom na Dunaju?

Gradec se naj zasede. Nemci so prenapolnjeni želja po zasedbi spodnještajerskih krajev od ententinih čet. V naših krajih take zasedbe ni potreba, ker vlada tukaj red in mir, ki ga samo skušajo kaliti nemški in nemškutarski hujšaki. Nobenega takega poizkusa ne bo več, če se zasede Gradec glavno gnezdo vseh nemških hujšakov. Taka zasedba po ententinih četah je tem bolj priporočljiva, ker drugače preti Gradcu ista usoda, ki ji je zapadel Linc, zasedba boljševikov in njihova strahovlada.

Tedensko novice

Dr. Slavič in dr. Kovačič poročata iz Zeneve. Dobi smo naslednjo dopisnico iz Zeneve z dne 31. januarja: Gledali smo kraj, kjer je bila umorjena cesarica Elizabeta. Videli smo sedež Kalvinov v kalvinski katedrali. Zdaj še pa zopet do jutra čakamo, da nas Francozi pustijo čez mejo. Pozdrave iz tega krasnega kraja. Dr. Kovačič, dr. Slavič. — Delegata sta te dni skoro gotovo že dospela v Pariz, da kot zastopnika obmejnih Slovencev sodelujeta pri določitvi mej proti Nemcem in Madžarom.

Osebnosti. Vladni komisar dr. Pfeifer je določil za začasnega vodjo ženskega učiteljskega profes. Alfonza Vales, ki je takoj prevzel vodstvo zavoda. Odstavljenim nemškim učnim močem se je ustavila plača in odvzela podpora, ker so delovali proti kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev. — Za začasnega mestnega šolskega nadzornika v Mariboru je imenovan g. Matija Lichtenwallner, učitelj v Račah.

Okrajni šolski svet v Slov. Bistrici razpisuje učna mesta v šolskem okraju Slov. Bistrica: 1. La porje, 5-razredna ljudska šola, 3. krajevni razred tri učna mesta, stalno, oziroma začasno. 2. Črešnjevec, petrazredna ljudska šola z 1 vzgojiteljico, 2. krajevni razred, eno učno mesto, stalno, oziroma začasno. 3. Makole, šestrazredna ljudska šola, 3. krajevni razred, štiri učna mesta, stalno, oziroma začasno. 4. Poljčane, šestrazredna ljudska šola, 2. krajevni razred, eno učno mesto, stalno. 5. Slov. Bistrica, štirirazredna deška ljudska šola, 2. krajevni razred, eno učno mesto, stalno, oziroma začasno. Pravilno opremljene prošnje je vložiti predpisanim službenim putem do 15. sušca pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Poležnice, s katerimi se je poprej pošiljala naročnina, so popolnoma neveljavne in se naročnina z njimi ne more več poslati. Naročniki naj pošljejo denar s pošto nakaznico.

Poštnih naznak manjka posebno pri pošlah na deželi. Ljudje za to ne morejo plačevati časopisov, ker ne dobijo nakaznic. Opozorjamo poštno ravnateljstvo na to, da takoj dopošljejo poštnim uradom potrebnih nakaznic oziroma poštni uradi in trafike naj nakaznice naročijo, ki se že dobijo v Ljubljani.

„Slov. Gospodar“ in „Straža“ staneta tudi v podrobnih razprodajah na ulici samo 20 vin izvod. Razprodajalci nimajo pravice, zahtevati več.

Sramotni oder. Desetnik Janez Seifried nam poroča, da se je njegovo ime po krivici imenovalo v seznamu vojnih ubojčnikov. Seifried služi neprestano v naši armadi in se ni niti za uro odstranil. To poročilo vzamemo z veseljem na znanje in prosimo vojaška poveljstva, da sestavljajo ta imenik bolj previdno, da se ne bo naših mladeničev po nedolžnem vlatilo na sramotni oder.

Darila za oslepele vojake. Ker je prevzelo po verjenjstvo za socialno skrbstvo vse agende glede oslepelih vojakov, naj se darila za oslepele vojake v bodoče pošiljajo na naslov deželne vlade za Slovenijo, oddetek za socialno skrbstvo.

Zasebni brzojavni promet na brzojavnih postajah južne železnice. S 1. febr. se je zopet upeljal zasebni brzojavni promet na vseh brzojavnih postajah južne železnice v slovenskem ozemlju države SHS. Začasno je zasebni brzojavni promet omejen na državo SHS.

Goriški begunci. Goriško vprašanje stoji pred odločitvijo in nevarnost, da izgubite vašo lepo domovino je velika. Radi tega je nujno potrebno, da se izjavite vsi, ki tega do danes še niste storili, da zahtevate vtelesenje mesta Gorice in okolice v edinstveno državo Slovencev, Hrvatov in Srbov ter tako izvršite svoje samoodločevanje v smislu načela predsednika Wilsona. Podpišite tedaj vsi brez razlike polo, ki leži na vašo razpolago v trgovini Cirilove tiskarne, Koroska ulica. Storite to še tekem jutrajšnjega dne.

Vojaška realka v Mariboru sprejme do 15. februarja šiviljo za šivanje perila. Predstaviti se je osebno med 11. in 12. uro predpoldne pri gospodarskem častniku vojaške realke. Plača po dogovoru.

Občni zbor podružnice Maribor Zveze jugoslov. železničarjev se vrši v nedeljo, dne 9. t. m., ob 2 uri popoldne, v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru. Člani, pridite polnoštevilno! — Podružnični odbor.

Trgov. in obrt. shod, kojega so vsa južnoštajerska trgov. in obrt. društva nameravala prirediti 2. svečana v Mariboru, se zaradi nastalih težkoč prerokla v nedeljo, dne 16. svečana ob istem času in kraju v Mariboru.

Otvoritev telefonske centrale. Pri poštne in brzojavnem uradu v Podplatu se je otvorila dne 25. januarja t. l. telefonska centrala in javna govorilnica za krajevni (lokalni) kakor tudi za medkrajevni (interurbani) telefonski promet.

Živinozdravnik dr. Fran Zavrnik je nastopil civilno službo SHS v Ptuj in stanuje začasno na Bregu 23 pri Ptuj v Arlenjakovi hiši.

Obrtnikom brežiškega sodniškega okraja. Kolektivna zadruga obrtnikov v Brežicah javlja: Ker je prejšnji nemški odbor kolektivne zadruge obrtnikov odstopil, imenovalo je okrajno glavarstvo brežiško nov odbor z načelnikom Josipom Holy, brivca in lasničarja v Brežicah. Vsi člani obrtne kolektivne zadruge v Brežicah se opozarjajo, da prijavijo in odjavijo pomočnike in vajence v smislu § 5 združenih pravil g. Josipu Holy. Ob enem se vabijo vsi člani na zadržni zbor, kateri se vrši dne 9. marca 1919 ob 3 uri popoldne pri »Črnem orlu« v Brežicah.

Oddaja tobačne glavne trafike v Slov. Bistrici. Finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru razglašuje: Tobakna glavna zaloga v Slov. Bistrici, spojena z založno trafiko, se s tem razpisuje v oddajo po javnem natetaju. Natančnejši podatki o dodelanosti donosih prodaje in o stroških, ki jih je imel prejšnji imetnik prodaje, so razvidni iz izkaza o dohodkih in bremenih, ki so razpoloženi pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru, ali pri preglednem krajnem vodstvu finančne stranke v Mariboru. Invalidi iz za vojnega, ter sirote in vdove po vojaki, padlih ali umrlih v tej vojni in sicer v prvi vrsti častniki, praporščaki, kadeti in istovrstniki, istotako vdove in sirote po takih vojaških osebah imajo ob gotovih pogojih brezpogojno prednost pred vsemi drugimi prosilci. Porudbe je napraviti na predpisani uradni tiskovini, pravilno jih je kolkovati in podpisati ter najpozneje do dne 3. sušca 1919, dopoldne ob 10. uri v zaprtih in zapečatenih uradnih zavitihi izročiti vodji podpisane prodajne oblasti. Ponudbe, katere niso napravljene na uradnem obrazcu, se kot nesprejemljive ne vpoštevajo. Vsi drugi pogoji in podatki so razvidni iz natečajnega razglašila, ki je nabit na uradni deski pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru in pri občinskem uradu v Slov. Bistrici. — Finančno okrajno ravnateljstvo SHS.

Razprodaja barak. V sredo dne 12. in četrtek dne 13. februarja se bo vršila razprodaja barak v Mariboru na javni dražbi. V poštev pridejo hlevi pri konjeniški vojašnici, izolir baraka, opazovalna, transena in barake za ruske vjeznike, artilerijska in pionirska baraka. Pričetek v sredo ob 8. uri predpoldne pri hlevih konjeniške vojašnice. — Topništvo poveljstvo v Celju mariborskih listov ni obvestilo Ugovarjamo proti takemu zapostavljanju.

Prehrana Maribora in okolice. Dne 5. t. m. se je pripeljal okrajni glavar dr. Senekovič iz Ljubljane kot vodja vseh prehranjevalnih zadev za vso Slovenijo v Maribor. Spremljal ga je član ameriške prehranjevalne komisije v Beogradu da se pouči o prehranjevalnih razmerah v Mariboru in okolici. Obljubila sta, da dobi Maribor večjo množino koruzne moke in pšenice iz Banata. Američanec je obljubil večjo množino ječmena in pšenične moke iz Amerike. Kmalu je upati, da bomo dobili tudi večje množine manufakturnega blaga.

Slaba je sedaj glede preskrbe z mesom. Ljubljanska vnovčevalnica je popolnoma zavozila. Ravnatelj te vnovčevalnice je sicer nedavno pri posvetovanju vse močje obljubil, da se nam, ki moramo prerediti več tisoč vojakov in železničarjev, ter oskrbeti Maribor in druge indotrijske kraje z mesom, a storilo se ni prav nič resnega. Da se — za silo preskrbimo z mesom, moramo zopet rekvirirati pri že itak izžemanih obmejnih kmetih živino. Odposlanca sta obljubila odpomoč.

Posesnikom, ki so naročili svojočasno trte in sadna drevje pri bivšem deželnem odboru v Gradcu. K tej notici v zvezi s tevilni »Stražo« in pripomni, da je po razpisu za razpisov na to, ki je to dal oglaševati je to: »Madžarištvu

za vinarstvo in sadjarstvo v Mariboru«, kamor se naj obrnejo stranke, ki žele necepljenih ameriških korenjakov.

Kmetijska zadruga v Račah je od Kmetijske družbe v Ljubljani pooblaščenca, da razprodaja apneni dušik, kateri se izdeluje v tovarni v Račah. Vsebuje 17—20 odstotkov dušika, 100 kg stane K 180.— To je najboljšo nadomestilo za Tomazovo žlindro ter se izdeluje v naši Jugoslaviji. Na ha (1/3/4 orala) se rabi samo 100—150 kg. Naroča se pri Kmetijski zadrugi v Račah, katere poskrbi, da se guojilo v zaželenem času dopošlje. Preden se apneni dušik trosi, se zmeša z drobnoprsko zemljo, ali pa vzame eden del kalijeve soli, katero ima Kmetijska zadruga v zalogi in 3.3 apnenega dušika. Večjim naročnikom in Kmetijskim podružnicam se pošlje navodilo o uporabi apnenega dušika.

Dopisi.

Maribor. V tukajšnji mestni tržnici na Glavnem trgu vlada red, kakršnega nismo bili vajeni pod prejšnjim nemškim režimom. Kljub ogromni navali prebivalstva gre delo gladko izpod roke. Želeti bi le bilo, da bi imeli vsi obiskovalci (tudi ce takoj pri rokah družbinski nakupovalci list ter primerno množino drobiža, da se z menjanjem ne trati preveliko časa.

Krčevina pri Mariboru. Modro galico morajo naročniki plačati do 15. svečana t. l. pri občinskem uradu v Krčevini. 1 kg stane 6 kron. Pozneje občinski urad naročnine ne more več sprejeti.

Kamnica pri Mariboru. Maje in fantje naše župnije, ki so se srečno vrnili iz svetovne vojne, priredijo v nedeljo, dne 9. februarja večjo slovesnost. Predpoldne ob 10. uri bo slovesna maša v župni cerkvi z instrumentalne godbo. Popoldne ob 3. uri pa veselica v prostorih gostilne pri »Kmetijski posojilnici« z obširnimi in zanimivimi vsporedni. Pridite v obilnem številu!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Pri nas se vrši v nedeljo, dne 9. februarja po sv. maši (ob 10. uri) v šoli gospodarsko zborovanje, na katerem govori Ivan Mermolja iz Jarenine o pomenu kmetijske podružnice. — Po gospodarskem shodu zborovanje SKZ. Pride govornik iz Maribora. Marjetčani pridite!

Selnica ob Dravi. Kmetijska podružnica Ljubuš-Ruše ima v nedeljo, dne 9. svečana ob 8 uri jutraj v šoli v Selnici ob Dravi svoj občni zbor. Na dnevnem redu je volitev novega odbora in predavanje okrajnega živinozdravnika g. Pirnata. Pričakujemo obilne udeležbe.

Kapla pri Arvežu. Naša Kapla je že bila pod prejšnjo vlado šteta med slovenske kraje, saj je bila uvrščena v volilni okraj Slovenjgradec. Iz resnici je tu samo slovensko prebivalstvo. Toda kakor povsod na severni meji, tako je tudi tukaj nekaj hudih nemškutarjev, ki agitirajo za Nemško Avstrijo in obljubujejo Kaplčanom med in med med Nemci in hujšakjo proti pridružitvi k Jugoslaviji. Tem hujšakcem naj Kaplčani nikar ne vstopajo, ker drugače bodo oškodovali samega sebe, ker bodo po carinski meji ločeni od Jugoslavije, v katero zdaj spravljajo ves svoj les. Edina rešitev naš čaka — v Jugoslaviji.

Cornja Sv. Kungota. Tukaj teka nek nemškutarski skric na vse pretege od hiše do hiše in vznemirja miroljubne Slovence, posebno take, ki niso zadostno podučeni v političnih zadevah. Pravi jim v vsaki neumnosti, n. pr.: če nočejo iti v Srbijo, morajo se podpisati za Nemško Avstrijo. Seveda, na ta način dobijo res še dokaj podpisov, ker vsak ljubi svoj dom, in si misli, raje ko dom pustim, raje se podpišem. Tako delajo z zvijačo in marsikatero rega premotijo, ker ne ve, kako cela stvar stoji.

Sv. Trojica v Slov. gor. V nedeljo, dne 9. t. m., se ustanovi za tukajšnjo župnijo podružnica kmetijske družbe. Zato naj pridejo po rani mudi vsi kmetje in drugi posestniki v šolo, da prijemajo svoj pristop.

Kapla. V nedeljo, dne 16. februarja, po razpisu službi boji shod SKZ v šoli. Govorita g. podpredsednik Ivan Roškar in Vi Pušenjak.

Poljčane. V nedeljo, dne 9. t. m., se vrši ob dveh popoldan shod v gostilni Bauman. Dnevni red: Socialna demokracija in naše razmere. Govorniki iz Maribora. Udeležite se številno tega vsakem oziroma zanimivega shoda. Po shoda zboruje Zveza jugoslovanskih železničarjev.

Šošanj. V nedeljo, 9. februarja, predpoldne je pri nas cerkvena prireditev za mladino, zlasti za mladeniče. Po sv. maši ob 9 uri je mladinski govor, ki ga ima prof. dr. Hohnjec. Popoldne ob 4 uri Vasletu političen shod, na katerem tudi govori dr. Hohnjec.

